

Nádej

**Dvojmesačník pre vnútornú potrebu zboru ECAV na Slovensku
so sídlom v Krajnóm**

Ročník 11

Číslo 5

august - september 2009

Ako vyvolení Boží, svätí a milovaní, oblečte teda srdečné milosrdenstvo, dobrotivosť, pokoru, krotkosť, trpezlivosť. Znášajte sa vospolok a odpúšťajte si, ak by niekto mal sťažnosť proti niekomu; ako aj Pán odpustil vám, tak aj vy. A najmä priodejte sa láskou, ktorá je spojivom dokonalosti. A pokoj Kristov nech rozhoduje vo vašich srdciach, veď k nemu ste aj vy boli povolani ako jedno telo; a buďte (za to) vďační.

Slovo Kristovo nech prebýva vo vás bohato; vo všetkej múdrosti učte a napomínajte sa žalmami, hymnami, duchovnými piesňami a vďačne spievajte v srdciach Bohu! A čo činíte slovom alebo skutkom, všetko čiňte v mene Pána Ježiša; a ďakujte Bohu Otcu skrze Neho.

kol 3; 12 17

On mu povedal: Neboj sa, lebo tých, čo sú s nami, je viac ako tých, čo sú s nimi.

Potom sa Elízeus modlil: Hospodine, otvor mu, prosím oči, aby videl.

(2.Kr 6;16 – 17a)

Elízeus sa spolu so svojím sluhom dostal do ťažkej situácie. Sýrsky kráľ sa dozvedel, že sa nachádza v Dotáne, a tak tam poslal „ kone, vojnové vozy a silný oddiel“, aby ho zlapali. Dôvodom bolo to, že svojimi proctvami pomáhal svojej krajine, Izraelu, s ktorou boli Sýrčania vo vojne..

Keď v noci obklúčili sýrski vojaci mesto Dotán, sluha prestrašene povedal Elízeovi: „Beda, pane môj, čo si počneme?“

V hraničných, existenčných situáciách sa naplno prejavuje to, čo je v našom vnútri. Vnútro sluhu bolo v tej chvíli plné strachu, beznádeje a bezradnosti. „Čo si počneme?“ Je to svedectvo o tom, že sa naučil pozerat' len očami a nie vierou.

Vnútro Elízea, žiaka Eliáša, však plnila viera a moc Hospodinova, veľakrát predivne, zázračne prejavená. Táto viera dokázala povedat': „*Neboj sa, lebo tých, čo sú s nami je viac ako tých, čo sú s nimi.*“ Ale nebolo to spoliehanie sa na početnú prevahu ľudí, ako je to zrejmé z Elízeovej modlitby:: „*Hospodine, otvor mu, prosím oči, aby videl.*“

Na túto jeho modlitbu prišla hneď odpoveď: „*Hospodin otvoril sluhove oči a videl, že vrch okolo Elízea bol plný koní a ohnivých vozov.*“

Sluha mohol vidieť Božích, ľudským zrakom bežne neviditeľných bojovníkov, ktorí porazili Sýrčanov.

V tomto príbehu je ukázaný rozdiel medzi pozeraním len očami a pozeraním vierou. Je v ňom aj hlboká symbolika a dejinná skúsenosť.

Známy výrok hovorí: „Správne vidíme iba srdcom.“

Vďaka Pánu Bohu v každej historickej dobe sa našli ľudia podobní Elízeovi, ktorí nepodľahli strachu z presily, ktorí nevideli len ľudí a politickú situáciu a dokázali veriť i víťaziť v tejto viere.

Aj dnes sme ako kresťania vystavení tlaku novej, už nie materialisticko ateistickej, ale ľahostajnej, konzumnej a bezbožnej väčšiny. Aj my si môžeme, ak sa pozrieme na to v čom žijeme, povedať: „Beda, čo si počneme?“

Pán Ježiš však hovorí, že ak si zachováme vieru veľkú aspoň ako horčičné zrno, nič pre nás nebude nemožné. On nás povzbudzuje aj cez neveriaceho Tomáša, aby sme sa pozerali aj srdcom, nielen očami: „*Pretože si ma videl, uveril si; blahoslavení, ktorí nevideli a predsa uverili.*“

Nezabúdajme na to, že ak veríme Pánu Bohu, vždy je viac tých, čo sú s nami – tu na zemi i v nebi, ako tých, čo sú proti nám. A modlime sa ako Elízeus za svojho sluhu, aj my jedni za druhých, aby sme sa dokázali pozerat' správne a s nádejou: „**Hospodine, otvor mu (nám) oči, aby videl (sme videli).** Amen

I. Novomestský

Návrat ženy Šúnémčanky alebo problém dnešného vyst'ahovalectva (zamyslenie 2. Kr 8.kap. - prečítať)

Hlad, problémy a akýkoľvek nedostatok vedú ľudí často k zložitým rozhodnutiam a niekedy veľmi extrémnym. Aj táto žena dostáva pokyn všetko zanechať a odísť z domu k cudziemu pohanskému národu. Zďaleka to nie je jediný biblický príklad takéhoto konania. Spomeňte si, ako odchádza do Egypta Abrahám, Izák i Jákob, aby prežili obdobie hladu alebo ako Jozef so svojou manželkou a synom Ježišom odchádzajú, aby sa ukryli pred krvilačnosťou Herodesa. Dôvody k takémuto vážnemu rozhodnutiu musia byť dosť silné. Zanechať svoj dedičný podiel v zasľúbenej zemi, neznamená totiž len opustiť svoj „barák“ na nejaký čas, keď ho necháme zabednený, ale znamená to omnoho viac, veď dedičný podiel je Hospodinovým zasľúbením, kým mám miesto v Kanaáne, dovtedy som súčasťou Božieho milosrdenstva a z tohto uhla pohľadu to je omnoho závažnejšie rozhodnutie. Nejde tu len o majetok, ale podstatu viery a hodnôt predošlých generácií.

A preto nás neprekvapí, že táto žena hneď po návrate ide na najvyššie miesta, aby si vydobyla stratené postavenie a získala späť svoje dedičstvo. Pripomínam, že dôvody odísť vôbec neboli malicherné, boli opodstatnené, koná tak na základe Elízeovho pokynu, teda v súlade s Božou vôľou. Aby nám niekedy Pán Boh dal viac, tak nás vedie k tomu, aby sme sa vzdali toho, čo máme a opustili pozície, na ktorých sme. Hospodinovi ide o zachovanie života aj za cenu dočasných strát (úplne opačný prípad je márnوترatný syn, ktorý odchádza kvôli vlastnému egoizmu a končí na pokraji prežitia.) A predstavte si, že po siedmich rokoch sa jej pozemok vráti a dokonca aj s výnosmi z úrody. Zrejme tam neplatil tak pokrútený paragraf o vyvlastnení obhospodarovanej pôdy neznámeho vlastníka. Ale naozaj, v krajine, kde bázeň pred Hospodinom už nehrala bytostnú úlohu, poslušnosť zákonu už nebola tepom života, len si spomeňte na osud Nábotovej vinice. Nie, nešlo tu o záchvat humánnej spravodlivosti a láskavej zbožnosti, dôvody prečo sa táto spravodlivosť stala je, že sa kráľ rozpráva s Géchazím, Elízeovým sluhom, o vzkriesenom synovi

onej ženy. Je otvorený pre Božie konanie, uvedomuje si, ako Pán Boh môže zmeniť údel človeka a to istým spôsobom z neho robí lepšieho. Aj my potrebujeme hovoriť medzi sebou o tom, ako Boh vzkriesil Syna a to svojho vlastného, aby nás táto skutočnosť premieňala a aby sa na povrch dostávala spravodlivosť a milosrdenstvo. A tiež preto, aby sa tí, ktorí odchádzajú chceli a vedeli vrátiť späť k hodnotám svojich predkov.

Zažívame zvláštne obdobie odchodu ľudí za lepším životom, vhodnejšími podmienkami a zaujímavejšími príležitosťami. Ale odchádzajú iba z domu? Nie je to tak, že pomaly, ale isto opúšťajú aj vieru, nádej a lásku?

Pokúsme sa zastaviť tento vývoj, aby nám „zasľúbená zem“ našich otcov neostala spustnutá a bezútešná, preto sa naučme hovoriť o Božom vzkriesení ako o niečom, čo Boh urobil nielen pre syna tejto Šúnémčanky, ale v Ježišovi Kristovi pre každého z nás.

A tak vám prajem šťastné návraty zo všetkých ciest, na ktoré vás vietor Božieho riadenia kedykoľvek zaveje.

M. Kačkoš

- **Hospodine, odpusť mi, že často na Teba počas dňa zabúdam, že moje slová sú niekedy polopravda, že Ťa zapieram pred ľuďmi okolo mňa.**

Robili sme neverne ako odpadlíci a luhali sme Hospodinovi, odvrátili sme sa nenasledujúc svojho Boha, hovorili sme útisk a odpadnutie, vymýšľali a vraveli sme lživé reči zo srdca.

Iz 59:13

- **Pane, daj mi každý deň pamätať na to, že čokoľvek robím, aby som robil v Tvojom mene, pýtal si o radu, pomoc a požehnanie. Nauč ma, Pane, nespoľiehať sa na seba, svoju silu, ale uvedomovať si, že všetko, čo mám, mám len vďaka Tebe, ved' od Teba mám život, zdravie, silu, aby som mohol pracovať a žiť.**

Ak nebude Hospodin stavať dom, nadarmo sa namáhajú tí, ktorí ho stavajú. Ak nebude Hospodin strážiť mesto, nadarmo bdeje strážca.

Ž 127:1

Tí, ktorí sa nadejú na Hospodina, sú ako vrch Sion, ktorý sa nepohne, ale trvá na veky.

Ž 125:1

- **Vďaka Hospodine, že Ty si verný svojmu ľudu. Vďaka, že bdieš nadomnou, že poznáš každú moju myšlienku a máš spočítané vlasy na mojej hlave. Prosím, Pane, daj mi silu, aby som išiel vždy po Tvojej ceste, aj keď je úzka a niekedy ťažká. Daj mi vytrvalosť a odvahu zostať Ti verným až do posledného okamihu v mojom pozemskom živote, byť Ti verným aj v čase trápenia, úzkosti, choroby, biedy, či prenasledovania pre Tvoje meno.**

Ako sú vôkol Jeruzalema vrchy, tak je Hospodin vôkol svojho ľudu a bude od tohoto času až na veky.

Ž 125:2

Blahoslavený každý, kto sa bojí Hospodina, kto chodí po jeho cestách.

Ž 128:1

Nech vás nikto nezvedie nijakým spôsobom, lebo deň Kristov nenastane, kým prv nepríde odpadnutie, a nebude zjavený človek hriechu, syn zatratenia.

2Tes 2:3

Modlitba vd'aky

Pane náš dobrý, ďakujeme Ti za životy a zdravie našich detí, vnúčat a celých rodín. Ďakujeme za život a zdravie všetkých ľudí na svete.

Ďakujeme Ti za všetko, čo naše oči vidia, čo naše ruky ohmatajú, čo naše ústa ochutnávajú. Ďakujeme za všetko dobrodenie sveta.

Ďakujeme Ti nielen za dobré dary, ale aj za tie horšie, ale keby si nám dával len dobré, boli by sme takí ľahkomyselní, že by sme mohli na Teba zabudnúť. Preto Pane náš drahý, karhaj, skúšaj a švihaj nás, ako rodič švihá svoje malé deti a oni tým viac sa mu tiskajú do lona.

Tak aj my, Pane, ak nás budeš skúšať, karhať a švihať, budeme sa viacej utiekať pod Tvoju mocnú ruku. Budeme vzývať a velebiť Tvoje sväté meno a budeme upierať oči i ruky k nebesiam..

Ďakujeme Ti za ten najväčší dar, ktorý si nám dal, za Pána Ježiša Krista, ktorý sa narodil, umrel a vstal z mŕtvych, a to všetko pre nás.

Pane Ježiši Kriste, odpusť nám naše hriechy, ktorých sme sa dopustili a keď príde Tvoj Deň, buď k nám milostivý.

Pane Ježiši Kriste, Ty si premenil v Káne vodu na víno, úprimne Ťa prosíme, urob z vína vodu v tých rodinách, kde sa používa vo veľkom množstve. Vytrhni im alkohol z ruky, aby nevrhli do zatratenia seba i svojich blízkych.

Trojediný Pane Bože, Otče, Synu i Duchu svätý, ďakujeme za vyslyšané slová vd'aky i prosieb. Zo všetkého toho nech sa stane len to, čo je Tvoja vôľa.

Amen

(prevzala V. Fridrichová)

10. NEDEĽA PO SVÄTEJ TROJICI

Táto nedeľa dostala názov Kajúca nedeľa alebo Nedeľa pokánia v spojitosti so skazou mesta Jeruzalem. Boh týmto časným trestom upozornil židovský národ na neveru a neprijatie Ježiša Krista ako Mesiáša.

Skazu mesta Jeruzalem oznámil Ježiš Kristus týmto proroctvom: „... lebo prídu na teba dni, že ťa tvoji nepriatelia oboženú valom a obklúčiac zovrú zo všetkých strán a zrovnajú ťa zo zemou, i tvoje deti, a nenechajú v tebe kameň na kameni, pretože si nepoznalo čas svojho navštívenia.“ (L 19, 43 – 44) Tým „navštívením“ bol Ježiš Kristus, ktorého Boh poslal na záchranu najprv tomuto hriešnemu národu. Ježiša Krista ako Mesiáša však zavrhl a za taký veľký hriech nasledoval aj veľký trest.

K zničeniu Jeruzalema naozaj došlo pred temer 2 000 rokmi a zodpovednosť za túto tragédiu nesú vtedajší náboženský a politický vodcovia. Historik Jozef Flavius dosť podrobne zaznamenal túto tragickú udalosť. Rímsky cisár Vespasián svojimi výbojmi ohrozoval aj krajinu obývanú židovským národom. Tí sa niekoľkokrát vzbúрили a svoj odpor sústredili do Jeruzalema, ktorého hradby pokladali za nedobytné. Keď Vespasiánov syn Titus začal obliehať mesto, najprv ponúkol Židom mier. Keď ho odmietli, v auguste roku 70 po narodení Krista vydal rozkaz zaútočiť na

mesto. Chrám, ktorý pre Židov znamenal Božiu ochranu, zapálili a vyplienili a postupne bolo zničené celé mesto, pobití obrancovia a hladom umorené obyvateľstvo.

Pre nás kresťanov je história o skaze Jeruzalema viac ako len svedectvo o naplnení Božích právd a prorociev. Po duchovnej stránke stále nadväzujeme na dejiny starozmluvného Božieho ľudu. Neustále si musíme klásť otázku, či máme ozaj úprimný vzťah k Bohu. Bolo by nezodpovedné iba sa spoliehať na to, že pre zásluhy Ježiša Krista Boh bez spytovania svedomia a pokánia zahladí všetky naše hriechy. Formálne proklamovaná viera, zvyková návšteva kostola znamenajú len bezduché vzývania Boha. Ježiš vystríhal pred znevážením chrámu Božieho a vyhnal z jeruzalemského chrámu predavačov, volajúc: „Môj dom má byť domom modlitby; a vy ste z neho urobili peleš lotrov.“ (L 19, 46)

Nenamýšľajme si, že náš vzťah k Bohu je vždy čistý a úprimný. Výstrahou pred zneužitím Božej lásky a dobroty je i skaza mesta Jeruzalem. Boh nám ešte dáva čas na pokánie a polepšenie života. Apoštol Pavel nám adresuje výstrahu: „*Nenamýšľaj si (to znamená nebuď pyšný na svoj duchovný stav), ale sa boj! Hľad' teda na dobrotu a na prísnosť Božiu; na tých, ktorí padli, sa vzťahuje Božia prísnosť, na teba sa však vzťahuje Božia dobrota – ak zotrváš v dobrote; inak budeš aj ty odťatý.*“ (R 11, 20b a 22)

Ľudovít Muntág | 24.7.2008 (prevzaté z internetu)

S BIBLIU NA FRONTE

“Vzývaj ma v deň súženia, vytrhnem ťa a ty ma budeš oslavovať!” 50.Žalm 15.v.

V októbri 1941 som nastúpil na vojenskú službu. Zadelili ma do roty obrnených vozidiel. Keďže bol začiatok 2. svetovej vojny, dostali sme prísny výcvik. Po výcviku ma zadelili do opravárskej dielne. **Ako dieťa Božie som sa snažil všade verne obstať a tak veliteľ roty si ma oblúbil.** Keďže vedel, že som veriaci kresťan, s mnohými vecami ma poveril.

Začiatkom 1944 roka boli silné boje vo východnom Rusku. Aj naša rota sa pripravila na front. Boli povolaní i záložníci a v apríli 1944 sme vyrazili na front. Ja som prosil svojich rodičov, aby sa veľa modlili za mňa. Vzal som si so sebou svoj malý Nový Zákon, v koži viazaný, ktorý som dostal od sestry. Vedel som, že v ňom nájdem posilnenie v ťažkých chvíľach, na každý deň. Biblia je mojím kompasom a železnou rezervou v ťažkých časoch.

Ako Božie dieťa som sa rozhodol, že nezastrelím ani jedného ruského vojaka (s Jeho pomocou). Boli sme v paľbe, keď mi strčili do ruky guľomet, ale ja som s tým mieril do hora, takže nikoho som nezranil. Veľa ťažkých dní sme prežívali, ale akonáhle som mal nejaký voľný čas, vždy som si načrel silu z Biblie, ktorú som nosil vo vrecku na ľavej strane na hrudi. Myslel som i na to, ak by som dostal zásah do srdca, táto knižka guľku zachytí. **Ale vedel som, že ma Pán zachová.** Veľakrát som bol v ťažkej, až kritickej situácii. Ako opravár motorových vozidiel a prieskumník som častokrát musel ísť cez les, kde boli partizáni. Raz sa stalo, že nám pred nosom vyhodili most do povetria.

Boli dni, keď som vonkoncom nemohol čítať Božie Slovo, **ale ma napadli tie verše, ktoré som sa ako dieťa naučil v nedeľnej besiedke.** Vnútorne sa mi vynorili a svietili v beznádejných situáciách, ako hviezdy v tmavej noci:”

... Aj keď pôjdem dolinou tône smrti, nebudem sa báť zlého

... Každú svoju starosť uvrhni na Neho, lebo On sa stará

... Hospodin je môj Pastier, nebudem mať nedostatku

... Ajhľa, Ja som s vami každý deň ... “.

Toto bola moja železná rezerva. **Ako veľmi môžeme byť vd'ační, že nám Boh dal také veľké bohatstvo v Jeho Slove.** V mnohých ťažkých a nebezpečných chvíľach ma zachránil Pán. **Neustále som cítil, že sa mnoho ľudí modlí za mňa,** nielen rodičia, ale celý zbor, ktorý predkladal Pánovi tých, ktorí boli na fronte. 20. júla som bol zranený a vzali ma do nemocnice do Siadlíc (Poľsko). Tam som bol len 2 dni, lebo v noci začali ruské lietadlá bombardovať. Tí, ktorí sme mohli chodiť, sme opustili nemocnicu, ale tí, ktorí boli ležiaci, neviem čo sa s nimi stalo. Pešo sme išli na hlavnú cestu, ktorá viedla do Varšavy. Tam som sa horko-ťažko vyškríbal na jeden traktor, ktorý prevážal elektrické stĺpy. Tak som sa dostal do nemocnice vo Varšave. Tam som ležal pár dní, keď nás vlak červeného kríža previezol do Maďarska, kde som sa dostal do vojenskej nemocnice v Székesfehérvári.

Neskôr som sa dozvedel, že naša rota bola rozbitá v zrážke pri Kleki a mnohí zahynuli. **Takto mňa Pán zachránil z tých útrap.** Keď sa rozpomínam na tie dni, či nemám byť vd'ačný Bohu za to, čo učinil so mnou? Ale nielen tam na bojisku, ale po celý môj život. S vd'akou myslím na to, že **ešte mladý som mohol spoznať Pána Ježiša a On ma viedol po celý čas.** Zakaždým, keď si beriem do rúk ten Nový Zákon, modlitba vd'aky vychádza z mojich pier. Len chváliť a velebiť Ho viem, nášho dobrotivého Boha a Pána Ježiša Krista, za Jeho milosť a milosrdenstvo, čoho môžem byť účastný. Nech je velebené Jeho Sväté Meno naveky!

Prevzaté Cestou svetla Ondrej Palic

DNES, KEĎ POČUJETE JEHO HLAS, NEZATVRDZUJTE SVOJE SRDCE (ŽID. 3,15)

Pred diaľničnými križovatkami je tabuľa s výzvou:” Zarad'te sa vpravo alebo vľavo!” Vodorovné znamenia - šípky, zdôrazňujú smer jazdy. Kto sa správne nezaradí, toho prúd vozidiel stiahne iným smerom.

“Prosím, zarad'te sa!” - hovorí Božie slovo každému človeku, ktorý ešte neprijal Ježiša Krista ako svojho Vykupiteľa.

Každý sa blíži k veľkej križovatke. Ale len jedna cesta vedie ku cieľu - k Bohu do slávy.

Všetky ostatné cesty smerujú stále ďalej od Boha. Kto dnes vyzná svoje hriechy Bohu, obráti sa k Nemu a uverí v Pána Ježiša ako svojho osobného Vykupiteľa, zaradil sa ešte včas a nachádza sa na správnej ceste.

Chceš odbočiť? **Ak budeš príliš dlho váhať, nastane chvíľa, keď už nebudeš mať možnosť správne sa zaradiť. Stratíš možnosť zmeniť svoj smer.** Preto je to také vážne a naliehavé. Každý odklad je nebezpečný: **“Toho, kto príde ku mne, nevyženie von”** hovorí Pán Ježil.

Neodkladaj svoje rozhodnutie. Teraz ide o Tvoj večný život. Tak ešte “dnes” vyber si tú úzku cestu.

Ondrej Palic (prevzaté z internetu)

RUBRIKA PRE DETI

Ahojte decká!

Pamätáte sa na malého Martinka, ktorý robil obecného pastiera, lebo bol sirota a starali sa o neho ľudia z dediny? Dnes si môžete vyfarbiť ďalšie obrázky z jeho ťažkého, ale aj šťastného života.

Aj Jožko zostal bez rodičov a Martinko si ho
vzal k sebe.

Martinko rád rozprával deťom
o Pánovi Ježišovi

Chlapci boli v kostole na poďakovaní za úrody zeme.

Od predavača dostali chlapci Nový Zákon a obrázky.

Richtárka pochválila Martinka, že sa
pekne postaral o Jožka.

SEMFEST

Neďaleko Púchova v dedinke záriečie sa 3. – 5. 7. 2009 konal druhýkrát SEMFEST. (Je to festival organizovaný Spoločenstvom evanjelickej mládeže.)

Tento rok som bola na festivale pozrieť aj ja a chcela by som v skratke priblížiť ako tam bolo, aby tam nabudúce išli viacerí, hlavne tí - nástroční.

Takže festival prebieha v cirkevných priestoroch a amfiteátri. Stretne sa tu 200 – 300 mladých ľudí, pre ktorých je pripravený pestrý program – na nudu nie je čas.

Odznali koncerty kresťanských skupín rôznych žánrov (bol aj hip-hop,...), olympiáda vo futbale, volejbale, streetbale, vodnom futbale. Odvážlivci si mohli vyskúšať nízkoanové aktivity. Každý mal možnosť prezentovať sa v karaoke show.

Niečo nové sa dalo dozvedieť o tom, čo každého baví v niektorom z jedenástich workshopov – hudobný, technický, maliarsky, fotografický, videový, tanečný, worshipový, bábkarsky, divadelný, spevokolový a tvorivé dielne.

Taktiež bolo deväť seminárov: NEW AGE – jedno z nebezpečenstiev dnešnej doby, vytrvalosť a vernosť v službe, krst, “Môže veriaci človek stratiť spasenie?”, partnerské vzťahy, evanjelizácia, diakonická práca, módne poradenstvo pre dievčatá, módne poradenstvo pre chlapcov.

Hlavná téma festivalu bola “**Ježiš – módný doplnok.**” – Kristus mi pristane, čo si obliekal Ježiš Nazaretský.

Viac informácií a veľa fotiek si môžete pozrieť na www.semfest.sk

KŠ

Dištriktuálny deň

5.júl pre západný dištrikt ECAV na Slovensku znamená stretnutie na zrúcanine hradu Branč, ktoré organizuje dištrikt spolu s cirkevným zborom Sobotište. Toto stretnutie sa koná pri príležitosti spomienky na vierozvestov Cyrila a Metoda a martýrov reformovanej a evanjelickej cirkvi.

Ani tento rok tam nechýbali zástupcovia z nášho cirkevného zboru. Slovom Božím sa prihovarila sestra seniorka Eva Juríková a neskôr, ale predsa, prišiel a prihovoril sa biskup Reformovanej cirkvi na Slovensku Laszló Fazekaš. Účastníci sa mohli zamyslieť nad hĺbkou Proglasu, ktorý predniesol herec Juraj Sarvaš. Možno sa tam nekonalo nič mimoriadne a akčné, ale pre náš národ i kresťanov je dôležité, až povinné, si tieto udalosti z našej histórie pripomínať, Pána Boha za to oslavovať a byť Mu vďační za takých ľudí, ktorí Ho zvestovali a vieru v Neho vyznávali aj napriek útrapám a trestom, ktoré ich za to stihli.

Slovenská Ľupča 2009

Od 13. – 17.7.2009 sa 11 členná skupina dospelákov a traja “dozorcovia” ocitli už v známom prostredí Ľupčianskej fary. Počasie prialo, slnko pekne hrialo, až sme sa potili a dobrá nálada nechýbala. Zažili sme všetko možné aj nečakané. Navštívili sme tradične Banskú Bystricu a pamätník SNP, kúpalisko Kováčovú, urobili sme si “malú prechádzku” z Ľubietovej do Slovenskej Ľupče, mali sme neplánovanú nočnú hru “Hľadáme kľúče od chatky č.4” a posledný deň neplánovanú návštevu rýchlej zdravotnej pomoci.

Čo sa týka zábavy, najviac zaujal volejbal, futbal, vodný volejbal a vedomostná hra o Slovensku. Nezabúdali sme na duchovnú stravu, aj keď po tej akosi neboli veľmi hladní. Rozprávali sme sa o modlitbe, prečo sa modliť, za čo sa modliť a za koho, o astrológii a jej nebezpečenstve.

Ak sa chcete pridať na budúci rok, ak Pán Boh dá, že budeme zdraví a živí, ste vítaní.

ZN

Mladí Žaškovia v Krajnom

Od 20. – 24.7.2009 sme na fare mali 21 Oravcov zo Žaškova. Boli privítaní v skromných podmienkach, ale ako sme zistili, komfort im vôbec nechýbal. Boli spokojní, poslušní a krásne sa zúčastňovali všetkých aktivít, ktoré pre nich pripravili učiteľky besiedky a manželka ich brata farára. Paťka Bukovčanová a niekoľko našich mládežníčiek s nimi navštívili „Tábor v sedle“ v Podkylave. Jeden deň sme absolvovali malú túru z Hrachovišťa na Čachtický hrad, z ktorej sme sa vrátili krásne zničení. V stredu sme sa stretli s mládežníkmi z Košarísk a nechýbala ani grilovačka.

Nemôžem zabudnúť poďakovať všetkým sestrám, ktoré prekvapovali svojimi sladkými dobrotami a dokonca dve sestry z Hrachovišťa pripravili pre nás obed. Nech vám Pán odplatí svojím požehnaním a milosťou. **Ďakujeme.**

ZN

Má to vôbec zmysel?

Tak som sa pýtala sama seba, keď som na poludnie 21.7.2009, premýšľala, prečo z našich besiedkárov nikto neprišiel na denný tábor, ktorý bol v kostole riadne vyhlásený.

Prišli mi na um rôzne akcie, ktoré sa pre deti konali a efekt bol takmer nulový. Učiteľka besiedky prišla aj s dobrými nápadmi a aktivitami, ktoré sme mohli potom robiť my sami.

V tom čase boli u nás na fare besiedkári zo Žaškova a tí nás potešovali, že preto deti neprišli, lebo sa hanbili cudzích. Je to smiešne, keď sa deti hanbia detí a akosi sa mi tomu nechcelo veriť.

Nebude to tým, že niektorí rodičia a starí rodičia nevedia a nechcú viesť svoje deti a vnúčatá k správnym a večným hodnotám? Tak ako si to uvedomujem pri počtoch evanjelikov na náboženskej výchove, tak aj pri pohľade na poloprázdnú miestnosť na detskej besiedke. Deti rozmaznávame a málokedy im pripomenieme, že nie to, čo sa im páči by mali robiť, ale to, čo je v súlade s Božím slovom.

Sama viem, ako ťažko mi je, keď niektoré rozhodnutia robím za svoje dcéry a nemajú možnosť vlastného výberu. Urážka sa odrazí a ja viem, že som ich ochránila pred chápadlami diabla, ktorý sa prezlieka za anjela. Aj my sme mali tvrdú výchovu a neuškodila nikomu z nás.

Rozmýšľajme a konajme tak, aby to našim deťom neškodilo, ale aby sme ich viedli k bázni a úcte voči Pánu Bohu i svojim blízkym.

Viera a nádej, čo mi dáva Pán ma ubezpečujú, že aj napriek sklamaniam a takýmto situáciám, sa oplatí pracovať s každým dieťaťom i mladým človekom a zostáva veriť, že zasiaté Božie slovo raz preda prinesie úrodu a úžitok.

Práve sme dostali pohľadnicu od nášho mladého spolubrata, ktorá nás veľmi potešila a ktorá nás ubezpečuje, že to má zmysel. Ďakujeme.

ZN

V NAŠOM ZBORE SME

Mesiace jún – júl

Na poslednej ceste vypravdili:

Emíliu Dlhú z Krajného, 80 r.
Annu Kovárovú z Krajného, 81 r.
Evu Švancarovú z Krajného, 93 r.
Emila Bukovčana z Krajného – Zbehov, 46 r.

INFORMÁCIE

- Ak niekto túži chváliť Pána a dokáže vylúdiť zopár tónov zo svojich úst, nech príde medzi nás. Nebojte sa, sme len amatéri. Spevokolisti. P.S. Viac chváliacich hlasov – viac radosti.
- Na fare si môžete požičať literatúru, video kazety a iné povzbudzujúce materiály na potešenie duše.
- Potešíme sa každej peknej myšlienke a zamysleniu do nášho časopisu.
- Ďakujeme všetkým bratom a sestrám za ochotu a pomoc akéhokoľvek smeru v brigádach na fare, v kostole i v škole v Hrachovišti.
- Mládežnícka skupina Eleos hľadá rytmicky zdatného bubeníka.

BOHOSLUŽOBNÉ A INÉ PODUJATIA V ZBORE

August – september 2009

- ◆ NEDELNÉ SLUŽBY BOŽIE ZAČÍNajú O 8:45 HODINE
- ◆ DETSKÁ BESIEDKA BÝVA V NEDELU O 8:45 HODINE
- ◆ MLÁDEŽ A DORAST BÝVA KAŽDÚ SOBOTU O 18:00 HODINE
- ◆ NEŠPORNÉ SLUŽBY BOŽIE : 1.NEDELU V MESIACI (2.8. A 6.9.) – KORYT. KOP. – O 14:30
2.NEDELU V MESIACI (9.8. A 13.9.) – ŽADOVICA – O 14:30
3.NEDELU V MESIACI – MATEJOVEC (16.8. A 20.9.) – O 14:30
POSL. NEDELA V MESIACI (30.8.A 27.9.) – HRACHOVIŠTE – 14:30
- ◆ KAŽDÝ PIATOK OD SEPTEMBRA O 18:00 HOD. – NÁCVIK SPEVOKOLU
- ◆ KAŽDÝ PIATOK O 19:00 HOD.– BIBLICKÁ HODINA

BOLEŠŤ

Do mojich spomienok sa veľa zmestí,
Dni radosti, žiaľu, bolesti.
Keď ma duša bolí, trápi clivota,
Utielkam sa k Pánovi, On ukáže mi cestu života.

Koľkokrát oklamal ma tento svet,
Nebolo úniku, cesty späť.
Pán moju úprimnú modlitbu vypočuje,
On milostivý, láskavý a dobrotivý je.

Nechám sa Jeho láskou naplňať,
Slovo Božie ďalej rozširovať.
Pánova láska vo mne preteká,
On miluje mňa a každého človeka.

Ďakujem Pane,
Že si moja nádej, chcem v Teba dúfať,
Denné práce podľa možnosti vykonávať.
Snahy moje ďalej požehnávaj,
Pokoj a mier svetu zachovávaj.

Oľga Čechová

Nádej, časopis pre vnútornú potrebu cirkevného zboru ECAV na Slovensku so sídlom v Krajnom. Pripravuje redakčná rada, ktorej môžete zasielať písomné príspevky do časopisu. Cena výtlačku je **0,33 €**. Ďakujeme za vašu priazeň. www.krajne.sk